

พระราชบัญญัติ

คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การความร่วมมือ

ด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“อนุสัญญา” หมายความว่า อนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิกซึ่งรัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ลงนามเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

“องค์การ” หมายความว่า องค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิกที่จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญา

“บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่” หมายความว่า คณะมนตรีขององค์การ เลขานุการขององค์การ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขานุการขององค์การ และผู้เชี่ยวชาญขององค์การ

มาตรา ๔ เพื่อคุ้มครองการดำเนินงานในประเทศไทยขององค์การให้บรรลุผลตามความมุ่งประสงค์

(๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย

(๒) ให้องค์การ บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ และผู้แทนรัฐสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การ ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเท่าที่จำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ขององค์การหรือการปฏิบัติการกิจเกี่ยวเนื่องกับหน้าที่ขององค์การเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การดังกล่าวโดยที่ฝ่ายพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่รัฐบาลแห่งประเทศไทยจะได้อำนาจตกลงต่อไปกับองค์การในเรื่องเอกสิทธิ์และความคุ้มกันเช่นเดียวกับที่รัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ให้แก่ทบวงการชำนัญพิเศษขององค์การสหประชาชาติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานของสหประชาชาติและทบวงการชำนัญพิเศษในประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

**อนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือ
ด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก**

อนุสัญญาว่าด้วยองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

ยอมรับ ความสำคัญของการแสวงประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศทางสันติเพื่อส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืนในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเพื่อความรุ่งเรืองร่วมกันในภูมิภาคนี้

ปรารถนา ที่จะกระชับความร่วมมือพหุภาคีระหว่างประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ในสาขาอวกาศ บนพื้นฐานแห่งการประยุกต์ใช้ประโยชน์โดยสันติจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศ

ตระหนักถึง ความเป็นจริงในความมหาศาสตร์ของทรัพยากรทางวิชาการ การเงิน และบุคคลที่ จำเป็นต่อการพัฒนาเพื่อประยุกต์ใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศ มีถึงขนาด ที่ควรจะรวมทรัพยากรต่าง ๆ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเข้าด้วยกันเพื่อดำเนิน กิจกรรมเหล่านั้น

ยอมรับว่า อนุสัญญานี้จะเป็นประโยชน์ต่อรัฐสมาชิกแห่งภูมิภาคในความร่วมมือพหุภาคีใน ด้านวิทยาศาสตร์อวกาศ เทคโนโลยีอวกาศรวมทั้งการประยุกต์ใช้ประโยชน์อย่างสันติโดยให้มีการนำทรัพยากรด้านเทคโนโลยี การเงินและบุคคลมารวมกัน เพื่อที่จะทำให้รัฐสมาชิกสามารถ ร่วมกันพัฒนาในส่วนของโครงการ/ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสาขาต่าง ๆ เหล่านี้

เชื่อว่า การจัดตั้งองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก ที่เป็นอิสระเพื่อความ ร่วมมือพหุภาคีของภูมิภาคในการประยุกต์ใช้ประโยชน์โดยสันติจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี อวกาศซึ่งอยู่บนพื้นฐานแห่งการใช้ประโยชน์อวกาศโดยสันติ หลักแห่งผลประโยชน์ร่วมกันและ การเสริมซึ่งกันและกัน รวมทั้งการหารือและการพัฒนาด้วยความเพียรกัน จะปรับปรุงสมรรถนะ ของรัฐสมาชิกให้มีประสิทธิภาพในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศและการประยุกต์ใช้ ประโยชน์โดยสันติ และจะก่อให้เกิดประโยชน์ด้านเศรษฐกิจและสังคมต่อรัฐสมาชิกแต่ละรัฐมาก ขึ้น

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

บทที่ ๑ เรื่องทั่วไป

ข้อ ๑

การจัดตั้งองค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก

๑. องค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิกได้จัดตั้งขึ้นตามอนุสัญญานี้ (ต่อไปในที่นี้เรียกว่า “องค์การ”)
๒. สำนักงานใหญ่ขององค์การ จะตั้งอยู่ในสาธารณรัฐประชาชนจีน (ซึ่งต่อไปในที่นี้เรียกว่า “รัฐเจ้าภาพ”)
๓. ในการหารือกับรัฐบาลของรัฐเจ้าภาพ องค์การอาจจัดให้มีสำนักงานสาขาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อภายในดินแดนของรัฐเจ้าภาพ
๔. ในการหารือกับรัฐสมาชิกอื่น องค์การอาจจัดให้มีสำนักงานสาขาและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อภายในดินแดนของรัฐสมาชิกอื่นได้

ข้อ ๒

คำนิยาม

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้

- ก) “องค์การ” หมายถึง องค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก (แอสโปก)
- ข) “รัฐบาลเจ้าภาพ” หมายถึง รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นที่ตั้งองค์การ
- ค) “รัฐสมาชิก” หมายถึง รัฐสมาชิกขององค์การ
- ง) “คณะมนตรี” หมายถึง หน่วยงานสูงสุดขององค์การความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนที่ได้รับการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการจากรัฐสมาชิก
- จ) “ประธาน” หมายถึง ประธานของคณะมนตรี
- ฉ) “สำนักงานเลขาธิการ” หมายถึง องค์การบริหารขององค์การ ซึ่งสำนักงานตั้งอยู่ในสาธารณรัฐประชาชนจีน
- ช) “เลขาธิการ” หมายถึง หัวหน้าเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารและเป็นตัวแทนทางกฎหมายขององค์การ

ข้อ ๓

สถานะทางกฎหมาย

ให้องค์การเป็นองค์การระหว่างประเทศระดับรัฐบาล องค์การเป็นหน่วยงานอิสระที่มีได้แสวงหากำไรที่มีนิติฐานะระหว่างประเทศอย่างสมบูรณ์

ข้อ ๔ วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ขององค์การ มีดังนี้

๑. ส่งเสริม และสนับสนุนการพัฒนาโครงการความร่วมมือด้านอวกาศของรัฐสมาชิก โดยกำหนดพื้นฐานแห่งความร่วมมือเพื่อการใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านอวกาศอย่างสันติ
๒. ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพในอันที่จะช่วยเหลือรัฐสมาชิกในด้านการวิจัย การพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศ การประยุกต์ใช้ประโยชน์ และการฝึกอบรมโดยดำเนินการ และนำนโยบายการพัฒนากิจการอวกาศไปปฏิบัติ
๓. ส่งเสริมความร่วมมือ การพัฒนาร่วมกันและการแบ่งปันความสำเร็จ ระหว่างรัฐสมาชิกในด้านเทคโนโลยีอวกาศ และการประยุกต์ใช้ประโยชน์ เช่นเดียวกับการวิจัยวิทยาศาสตร์อวกาศโดยการใช้ประโยชน์จากการชักนำศักยภาพด้านความร่วมมือในภูมิภาค
๔. ขยายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจและสถาบันที่เกี่ยวข้องของรัฐสมาชิก และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีอวกาศและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเหล่านั้นในเชิงอุตสาหกรรม
๕. มีส่วนช่วยให้เกิดการใช้ประโยชน์จากอวกาศโดยสันติ ในกิจกรรมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านเทคโนโลยีอวกาศและการประยุกต์ใช้ประโยชน์

ข้อ ๕ นโยบายด้านอุตสาหกรรม

๑. คณะมนตรีต้องจัดทำนโยบายด้านอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับการดำเนินโครงการและ กิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งโครงการความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิกอย่างคุ้มค่า
๒. ภาคอุตสาหกรรมของรัฐสมาชิกทั้งปวงจะต้องได้รับบุริมสิทธิ์/โอกาสมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วมในภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการนำโครงการและกิจกรรมขององค์การไปปฏิบัติ
๓. ในระหว่างการนำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การไปปฏิบัติ รวมทั้งการพัฒนา เทคโนโลยีอวกาศและผลผลิตจากเทคโนโลยีอวกาศที่เกี่ยวข้อง องค์การต้องทำให้แน่ใจว่ารัฐสมาชิกทั้งปวงจะมีส่วนร่วมอย่างเป็นธรรมตามสัดส่วนของเงินลงทุน ซึ่งอาจรวมถึงการลงทุน ด้านเทคโนโลยี
๔. แนวคิด “ผลตอบแทนที่ยุติธรรม” สำหรับรัฐสมาชิกต้องเป็นเสาหลักของนโยบายด้าน อุตสาหกรรมขององค์การ องค์การต้องพยายามเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันด้าน อุตสาหกรรมของรัฐสมาชิก โดยการใช้ประโยชน์จากศักยภาพด้านอุตสาหกรรมที่มีอยู่ของ รัฐสมาชิกในเบื้องต้น โดยการพัฒนา รวมทั้งการดำรงไว้ซึ่งเทคโนโลยีอวกาศและผลิตภัณฑ์

ต่าง ๆ ดังกล่าว ตลอดจนการกระตุ้นให้มีการพัฒนาโครงสร้างทางอุตสาหกรรมตามความต้องการของตลาด

๕. นโยบายด้านอุตสาหกรรมต้องมีเป้าหมายหลัก ดังนี้
 - ก) การพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิก ให้แข่งขันได้โดยใช้การประกวดราคาแข่งขันอย่างเสรี
 - ข) การกระจายเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องระหว่างรัฐสมาชิก เพื่อก่อให้เกิดความเชี่ยวชาญเฉพาะที่จำเป็นสำหรับโครงการและกิจกรรมขององค์การ
๖. ในการนำนโยบายด้านอุตสาหกรรมไปปฏิบัติ ประธานคณะมนตรีจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของคณะมนตรี

บทที่ ๒ ขอบเขตของความร่วมมือและกิจกรรมด้านความร่วมมือ

ข้อ ๖

ขอบเขตของความร่วมมือ

องค์การจะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ตามสาขาแห่งความร่วมมือ ดังนี้

๑. เทคโนโลยีอวกาศและโครงการการประยุกต์ใช้ประโยชน์
๒. การสำรวจโลก การจัดการภัยพิบัติ การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม การสื่อสารผ่านดาวเทียม การนำทางและกำหนดพิกัดด้วยดาวเทียม
๓. การวิจัยด้านวิทยาศาสตร์อวกาศ
๔. การศึกษา การฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนนักวิทยาศาสตร์/ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยี
๕. การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลกลาง เพื่อการพัฒนาโครงการขององค์การ ตลอดจนการเผยแพร่ข้อสนเทศทางวิชาการ และข้อสนเทศอื่นที่เกี่ยวข้องกับโครงการและกิจกรรมขององค์การ
๖. โครงการความร่วมมืออื่น ๆ ที่รัฐสมาชิกได้ตกลงกัน

ข้อ ๗

กิจกรรมพื้นฐาน

๑. กิจกรรมพื้นฐานขององค์การจะรวมถึง
 - ก) การจัดทำแผนงานด้านกิจกรรม และพัฒนาอวกาศขององค์การ
 - ข) การวิจัยขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับเทคโนโลยีอวกาศและการประยุกต์ใช้
 - ค) การขยายการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีอวกาศที่ได้มีการพัฒนาถึงขั้นใช้งานได้แล้ว
 - ง) การจัดกิจกรรมการศึกษา และฝึกอบรมเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอวกาศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้ประโยชน์

- จ) การบริหารงานและดูแลสำนักงานสาขา และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนระบบเครือข่ายขององค์การ
- ฉ) ดำเนินกิจกรรมที่จำเป็นอื่น ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ
๒. รัฐสมาชิกทั้งปวงต้องร่วมในกิจกรรมพื้นฐานดังกล่าวในวรรค ๑ ของข้อนี้

ข้อ ๘

กิจกรรมทางเลือก

๑. นอกเหนือจากกิจกรรมพื้นฐานที่ระบุในข้อ ๗ แล้ว องค์การจะต้องให้คำแนะนำและจัดให้มีโครงการด้านเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์อวกาศและการประยุกต์ใช้ประโยชน์ที่เหมาะสมแก่รัฐสมาชิก สำหรับนำไปปฏิบัติร่วมกันโดยรัฐสมาชิกที่เลือกเข้าร่วมในโครงการดังกล่าว
๒. โครงการเช่นว่านั้นจะดำเนินการตามหลักของผลตอบแทนจากการลงทุน รัฐสมาชิกจะได้รับผลตอบแทนจากกิจกรรมที่เลือกไว้ ตามสัดส่วนของการลงทุนที่รัฐสมาชิกเข้าร่วม

บทที่ ๓ สมาชิกภาพ

ข้อ ๙

สมาชิก

๑. องค์การจะเปิดรับสมาชิกทุกประเทศที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก
๒. รัฐสมาชิกจะมีสิทธิโดยสมบูรณ์ในการออกเสียงลงคะแนน
๓. รัฐสมาชิกทั้งปวงจะมีสิทธิเข้าร่วมโครงการความร่วมมือและกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการโดยองค์การ
๔. รัฐสมาชิกทั้งปวงจะต้องมีส่วนร่วมชำระค่าบำรุงสำหรับการดำเนินงานขององค์การ
๕. การเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ จะไม่มีผลกระทบต่อความร่วมมือทวิภาคีและพหุภาคีของรัฐสมาชิกที่มีในปัจจุบันหรืออนาคต
๖. รัฐสมาชิกใด ๆ ของสหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมด้านอวกาศ อาจได้รับสถานะเป็นผู้สังเกตการณ์โดยความเห็นชอบของคณะมนตรีอย่างเป็นทางการ เอกฉันท์ ผู้สังเกตการณ์จะไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมของคณะมนตรี
๗. รัฐที่มีมิได้อยู่ในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกและเป็นสมาชิกของสหประชาชาติ สามารถสมัครเป็นสมาชิกสมทบได้ คณะมนตรีอาจพิจารณาตัดสินโดยฉันทามติให้เข้าร่วมองค์การ คณะมนตรีอาจตัดสินโดยฉันทามติในเรื่องข้อกำหนดและเงื่อนไขในการเข้าเป็นสมาชิกร่วม (การชำระค่าบำรุง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมพื้นฐาน และกิจกรรมความร่วมมือต่าง ๆ ขององค์การ ฯลฯ) สมาชิกสมทบจะไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนนในการประชุมของคณะมนตรี

บทที่ ๔ องค์การที่ปฏิบัติหน้าที่

ข้อ ๑๐

องค์การขององค์การ

๑. องค์การขององค์การ ประกอบด้วย
 - ก) คณะมนตรี ที่จะ มีประธานมนตรีเป็นหัวหน้า และ
 - ข) สำนักงานเลขาธิการ ที่จะ มีเลขาธิการเป็นหัวหน้าคณะ
๒. องค์การ สามารถจัดตั้งสถาบันย่อยขึ้นได้ตามที่เห็นว่าจำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานและการบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

บทที่ ๕ คณะมนตรีขององค์การ

ข้อ ๑๑

องค์ประกอบของคณะมนตรี

๑. คณะมนตรีจะเป็นหน่วยงานสูงสุดที่มีอำนาจตัดสินใจขององค์การ
๒. คณะมนตรีจะต้องประกอบด้วยรัฐมนตรีหรือผู้แทนระดับกระทรวงของหน่วยงานด้านอวกาศแห่งชาติของรัฐสมาชิก รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องแต่งตั้งรัฐมนตรีหรือผู้แทนระดับกระทรวงหนึ่งท่านเพื่อการเป็นตัวแทนในคณะมนตรี
๓. คณะมนตรีจะต้องเลือกประธานหนึ่งคนและรองประธานสองคน โดยให้มีวาระการดำรงตำแหน่งสองปี

ข้อ ๑๒

ความรับผิดชอบของคณะมนตรี

คณะมนตรีจะต้อง

- ก) กำหนดและให้ความเห็นชอบต่อนโยบาย ตลอดจนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมาย ที่องค์การต้องปฏิบัติตาม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การ
- ข) ให้ความเห็นชอบต่อการภาคยานุวัติ การตัดและการสิ้นสุดของสมาชิกภาพ และทำคำวินิจฉัยในเรื่องการรับเข้าเป็นผู้สังเกตการณ์และสมาชิกสมทบ
- ค) รับเอาและให้ความเห็นชอบต่อกฎข้อบังคับในการประชุมของตน
- ง) รับเอาและให้ความเห็นชอบต่อรายงานประจำปีและแผนการดำเนินงานขององค์การ
- จ) รับเอาและให้ความเห็นชอบต่อโครงการความร่วมมือและงบประมาณของโครงการ

- ฉ) รับเอาและให้ความเห็นชอบต่ออัตราค่าบำรุงของรัฐสมาชิก และงบประมาณประจำปีขององค์การ
- ช) ให้ความเห็นชอบต่อแผนงบประมาณห้าปีตามระดับปัจจุบันของทรัพยากรทางการเงิน และโดยกำหนดทรัพยากรทางการเงินที่จัดสรรให้องค์การ สำหรับช่วงเวลาห้าปีถัดไป
- ข) ให้ความเห็นชอบต่อรายงานค่าใช้จ่ายประจำปีและงบการเงินขององค์การ
- ฌ) ให้ความเห็นชอบต่อบทบัญญัติในเรื่องการบริหารจัดการอื่น ๆ ทั้งหมดขององค์การ
- ญ) ให้ความเห็นชอบและจัดพิมพ์รายงานดุลประจำปีขององค์การ ที่ผ่านการตรวจสอบบัญชีแล้ว
- ฎ) แต่งตั้งเลขาธิการและให้ความเห็นชอบต่อการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อื่น ๆ โดยคณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการอาจถูกเลื่อนออกไปเมื่อไรก็ได้เป็นเวลาหกเดือน ในกรณีเช่นนั้น ให้คณะกรรมการแต่งตั้งบุคคลที่เหมาะสมเป็นผู้รักษาการแทนเลขาธิการสำหรับช่วงเวลานั้น ซึ่งจะได้รับผิดชอบต่อการปฏิบัติภารกิจโดยให้มีอำนาจและความรับผิดชอบตามที่คณะกรรมการจะกำหนดสำหรับบุคคลผู้นั้น
- ฏ) ตัดสินใจให้ก่อตั้งสถาบันและสำนักงานสาขา และให้ความเห็นชอบต่อโครงสร้างของหน่วยงานเหล่านั้นตลอดจนของสำนักงานเลขาธิการและอัตรากำลังของพนักงานของหน่วยงานนั้น ๆ
- ฐ) แต่งตั้งเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ที่จะทำให้การประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- ฑ) ตีความอนุสัญญาฉบับนี้ หากได้รับการร้องขอจากรัฐสมาชิกใด ๆ

ข้อ ๑๓

การประชุมของคณะกรรมการ

๑. คณะมนตรีจะประชุมตามที่และเมื่อจำเป็น แต่อย่างน้อยที่สุดปีละหนึ่งครั้ง การประชุมจะจัดขึ้นที่สำนักงานใหญ่ขององค์การ เว้นแต่คณะกรรมการจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น
๒. จะต้องมีการประชุมของผู้แทนอย่างเป็นทางการจากรัฐสมาชิกส่วนใหญ่จำนวนสองในสามของทั้งหมด จึงจะครบองค์ประชุมสำหรับการประชุมของคณะกรรมการ

ข้อ ๑๔

การออกเสียง

๑. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐในคณะกรรมการจะมีคะแนนเสียงหนึ่งคะแนน
๒. เว้นแต่คณะกรรมการมีมติเป็นเอกฉันท์เป็นอย่างอื่น คณะมนตรีจะต้องใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้การตัดสินชี้ขาดในเรื่องต่าง ๆ เป็นไปโดยฉันทามติ

บทที่ ๖ สำนักงานเลขาธิการ**ข้อ ๑๕****องค์ประกอบของสำนักงานเลขาธิการ**

๑. สำนักงานเลขาธิการจะเป็นองค์กรบริหารขององค์การ
๒. สำนักงานเลขาธิการจะต้องประกอบด้วยเลขาธิการและบุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเลขาธิการ

ข้อ ๑๖**เลขาธิการ**

๑. เลขาธิการจะเป็นหัวหน้าเจ้าหน้าที่บริหารขององค์การ และเป็นผู้แทนโดยนิตินัยขององค์การ เลขาธิการจะมีอำนาจหน้าที่โดยสมบูรณ์ในการบริหารสำนักงานเลขาธิการขององค์การ
๒. ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเลขาธิการหนึ่งคนสำหรับดำรงตำแหน่งเป็นระยะเวลาห้าปีและอาจขยายวาระการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการได้อีกวาระหนึ่งเป็นเวลาห้าปี คณะมนตรีโดยมติเสียงข้างมากสามในสี่ของรัฐสมาชิกที่เข้าประชุมคณะมนตรี มีสิทธิถอดถอนเลขาธิการในระหว่างที่ดำรงตำแหน่ง
๓. เลขาธิการจะต้องเข้าร่วมการประชุมคณะมนตรี โดยไม่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

ข้อ ๑๗**ความรับผิดชอบของเลขาธิการ**

๑. เพื่อให้สอดคล้องกับคำสั่งที่ออกโดยคณะมนตรี เลขาธิการจะต้องรายงานต่อคณะมนตรีและจะต้องรับผิดชอบดังนี้
 - ก) การปฏิบัติตามและการอนุวัติการนโยบายทุกเรื่องขององค์การ ตามที่คณะมนตรีปรารถนา
 - ข) การทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ
 - ค) การจัดการและการดำเนินงานขององค์การ
 - ง) การร่างรายงานประจำปี แผนการดำเนินงาน และงบประมาณด้านการเงินขององค์การ เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะมนตรี
 - จ) จัดทำและอนุวัติการบทบัญญัติว่าด้วยการบริหารจัดการภายในของสำนักงานเลขาธิการ

- ฉ) เสนอข้อเสนอต่อคณะมนตรีเกี่ยวกับโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนมาตรการต่าง ๆ ที่จัดวางขึ้นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ
 - ช) การบรรจุและการบริหารเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภายในจากรัฐสมาชิกตามกฎหมาย ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่กำหนดโดยคณะมนตรี
 - ซ) การแต่งตั้งนักวิทยาศาสตร์ นักเทคโนโลยีและผู้เชี่ยวชาญอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ประจำในรูปของสัญญา เพื่อปฏิบัติการตามงานที่ได้รับมอบหมายจากองค์การ
 - ฅ) เจรจาและลงนามทำความตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยความเห็นชอบของคณะมนตรี
๒. ความรับผิดชอบของเลขาธิการและคณะบุคคลเจ้าหน้าที่ไม่ว่าจะเป็นเจ้าหน้าที่ประจำหรือเจ้าหน้าที่ตามสัญญาก็ตาม ในส่วนที่เกี่ยวกับองค์การจะเป็นในระดับระหว่างประเทศเท่านั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ของตน บุคคลเหล่านั้นจะต้องไม่ขอหรือรับคำสั่งจากรัฐบาลใด ๆ หรือจากองค์การใด ๆ นอกองค์การ รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องเคารพความเป็นสากลของความรับผิดชอบของเลขาธิการและบุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ และจะต้องไม่ใช้อิทธิพลใด ๆ ในลักษณะหรือรูปแบบใด ๆ ต่อบุคคลเหล่านั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ให้กับองค์การ

บทที่ ๗ การเงิน

ข้อ ๑๘

ข้อตกลงด้านการเงิน

๑. กองทุนสำหรับองค์การ จะจัดหาจากเงินค่าบำรุงของรัฐสมาชิก เงินให้เปล่าตามความสมัครใจของรัฐเจ้าภาพและรัฐสมาชิกอื่น ๆ เงินบริจาคและเงินอุดหนุนที่ได้รับจากองค์การอื่น ๆ และบริการต่าง ๆ ที่ให้แก่ผู้อื่น
๒. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องมีส่วนร่วมในงบประมาณขององค์การ ตามข้อตกลงด้านการเงินที่คณะมนตรีเป็นผู้กำหนด
๓. คณะมนตรีโดยฉันทามติจะต้องกำหนดอัตราเงินค่าบำรุงของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐ อัตราดังกล่าวจะต้องมีการทบทวนทุก ๆ สามปี
๔. อัตราเงินค่าบำรุงจากรัฐสมาชิกนั้นจะคำนวณตามระดับการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และค่าเฉลี่ยของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติของรัฐสมาชิกต่อจำนวนประชากร
๕. รัฐสมาชิกแต่ละรัฐจะต้องจ่ายเงินค่าบำรุงขั้นต่ำให้แก่องค์การ ที่เรียกว่า “ขั้นต่ำสุด” ซึ่งกำหนดโดยการออกเสียงของที่ประชุมคณะมนตรีด้วยคะแนนเสียงข้างมากสองในสาม

๖. ไม่มีรัฐสมาชิกใดจะถูกเกณฑ์ให้จ่ายเงินค่าบำรุงเกินกว่าร้อยละ ๑๘ ของงบประมาณขององค์การที่ผ่านความเห็นชอบแล้ว
๗. ภายใต้บังคับแห่งข้อกำหนดของคณะมนตรี เลขธิการอาจยอมรับเงินบริจาค ของกำนันหรือมรดกที่ให้แก่องค์การ ทั้งนี้สิ่งเหล่านี้จะต้องไม่ก่อให้เกิดเงื่อนไขที่ขัดต่อวัตถุประสงค์ขององค์การ

บทที่ ๘ ข้อพิพาท

ข้อ ๑๙

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างรัฐสมาชิกสองรัฐหรือมากกว่านั้น หรือระหว่างรัฐสมาชิกใด ๆ กับองค์การ ในส่วนที่เกี่ยวกับการตีความหรือการใช้สนธิสัญญาฉบับนี้จะมีข้อยุติโดยการปรึกษาหารือกันฉันท์มิตร ในคณะมนตรี ในกรณีที่ไม่สามารถระงับข้อพิพาทได้ให้ยุติข้อพิพาทนั้นโดยอนุญาโตตุลาการตามกฎหมาย ข้อบังคับเพิ่มเติมที่คณะมนตรีรับเอาโดยฉันท์ามติ

บทที่ ๙ บทบัญญัติอื่น ๆ

ข้อ ๒๐

การแลกเปลี่ยนบุคลากร

เมื่อได้รับการร้องขอจากองค์การ รัฐสมาชิกจะต้องอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานที่มอบหมายให้องค์การ และที่อยู่ในขอบเขตอำนาจหน้าที่ขององค์การ การแลกเปลี่ยนบุคลากรนี้จะต้องสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของรัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับการเข้า การพำนักอยู่และการออกจากดินแดนของรัฐสมาชิก

ข้อ ๒๑

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. องค์การ และรัฐสมาชิกจะต้องอำนวยความสะดวกต่อการแลกเปลี่ยนข้อสนเทศทางวิทยาศาสตร์และทางวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องวิทยาศาสตร์อวกาศ เทคโนโลยีอวกาศ และการนำมาประยุกต์ใช้ รัฐสมาชิกมีสิทธิที่จะไม่มอบข้อสนเทศนั้นให้องค์การได้ และในทางกลับกันหากเห็นว่าข้อสนเทศนั้นจะละเมิดความตกลงของตนที่มีต่อฝ่ายที่สาม หรือไม่สอดคล้องกับผลประโยชน์ด้านความมั่นคงของตน

๒. ในการดำเนินกิจกรรมขององค์การ องค์การจะต้องทำให้มั่นใจว่าผลงานทางวิทยาศาสตร์ อันเนื่องมาจากการวิจัยและ/หรือการศึกษาทางวิทยาศาสตร์และ/หรือทางเทคโนโลยีจะถูกนำ ออกเผยแพร่สู่สาธารณชน/ตีพิมพ์ ก็ต่อเมื่อสิ่งเหล่านั้นได้ถูกนำมาใช้โดยนักวิทยาศาสตร์/ วิศวกรภายในรัฐสมาชิกที่รับผิดชอบในการค้นคว้าทดลองภายใต้การอุปถัมภ์ขององค์การ องค์การจะมีสิทธิแต่เพียงผู้เดียวในผลงานและข้อมูลสรุปซึ่งถือเป็นทรัพย์สินขององค์การ

ข้อ ๒๒

สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

๑. สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาในสิ่งประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ ข้อมูลทางวิชาการหรือเทคนิค ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหลาย อันเป็นผลจากแผนงานหรือกิจกรรมใด ๆ ซึ่งดำเนินการโดยองค์การ หรือโดยการใช้ทรัพยากรขององค์การ ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของ องค์การ
๒. คณะมนตรีจะกำหนดแนวทาง และกระบวนการที่รัฐสมาชิกจะใช้ประโยชน์จากสิ่งประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ ข้อมูลทางวิชาการหรือเทคนิค ตลอดจนทรัพย์สินทางปัญญาอื่น ๆ ที่องค์การเป็น เจ้าของ
๓. คณะมนตรีจะกำหนดแนวทางและกระบวนการที่องค์การและรัฐสมาชิกจะสามารถใช้ ประโยชน์จากสิ่งประดิษฐ์ ผลิตภัณฑ์ ข้อมูลทางวิชาการและเทคนิค ตลอดจนทรัพย์สินทาง ปัญญาอื่น ๆ ที่รัฐสมาชิกเป็นเจ้าของ โดยอาศัยความตกลงและสัญญาที่เหมาะสม องค์การ จะต้องปฏิบัติตามอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๒๓

การปกป้องเทคโนโลยีและการควบคุมการส่งออก

๑. องค์การจะไม่ยอมให้มีการเข้าถึงโดยมิได้รับอนุญาตซึ่งข้อสนเทศที่ได้รับการคุ้มครอง สิ่งต่าง ๆ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง /มาตรการต่าง ๆ เพื่อที่จะทำให้บรรลุความสำเร็จในการ ปฏิบัติหน้าที่ของผู้แทนและบุคลากรของรัฐสมาชิกผู้มีอำนาจหน้าที่จัดการสิ่งต่าง ๆ / ผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการคุ้มครองเหล่านั้น และรวมถึงการใช้มาตรการที่เหมาะสม โดยมี เป้าหมายที่จะคุ้มครองและดูแลการจัดการสิ่งเหล่านั้น ตลอดจนจัดทำและอนุมัติการแผน ด้านความมั่นคงทางเทคโนโลยีที่เฉพาะเจาะจง
๒. เพื่อที่จะนำเอากิจกรรมความร่วมมือ แผนงานและโครงการต่าง ๆ ขององค์การไปปฏิบัติ รัฐสมาชิกต้องทำความตกลงในเรื่องมาตรการปกป้องเทคโนโลยี และในกรณีที่เหมาะสมก็

ให้ส่งเสริมการทำความตกลงเช่นนั้นโดยองค์การที่มีอำนาจหน้าที่และองค์การอื่นๆ ที่กำหนดไว้ เพื่อที่จะจัดทำแผนด้านความมั่นคงทางเทคโนโลยีที่เฉพาะเจาะจง

๓. รัฐสมาชิก ต้องปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของประเทศนั้นๆ และกฎหมายควบคุมการส่งออกที่เกี่ยวข้องกับสินค้าและบริการ ซึ่งรวมอยู่ในรายการควบคุมการส่งออก

ข้อ ๒๔

ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ

๑. องค์การจะต้องร่วมมือกับทบวงการต่างๆ ในระบบของสหประชาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คณะกรรมการว่าด้วยการใช้ประโยชน์จากอวกาศส่วนนอกในทางสันติ(โคพูโอเอส)
๒. องค์การมีสิทธิที่จะจัดตั้งหุ้นส่วนความร่วมมือกับรัฐต่าง ๆ ซึ่งไม่ใช่รัฐสมาชิกขององค์การและองค์การระหว่างประเทศและสถาบันอื่น ๆ เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยความเห็นชอบของคณะมนตรีที่เป็นเอกฉันท์ ซึ่งคณะมนตรีจะเป็นผู้กำหนดแนวทางและกระบวนการที่เหมาะสม

ข้อ ๒๕

เอกสิทธิ์และความคุ้มกัน

๑. เอกสิทธิ์และความคุ้มกันทั้งหลายที่องค์การ บุคคลของคณะเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญขององค์การ และผู้แทนของรัฐสมาชิกจะได้รับในดินแดนของรัฐสมาชิกอันเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ขององค์การ จะกำหนดขึ้นโดยความตกลงที่เฉพาะเจาะจงซึ่งจะทำระหว่างองค์การกับรัฐอันเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่
๒. องค์การ บุคคลของคณะเจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญขององค์การ และผู้แทนของรัฐสมาชิกจะได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในดินแดนของรัฐสมาชิกแต่ละรัฐเท่าที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ หรือที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การ เว้นแต่จะได้ตกลงกันเป็นอย่างอื่น เอกสิทธิ์ความคุ้มกันเหล่านั้นจะเป็นเช่นเดียวกับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันที่คล้ายคลึงกันที่รัฐสมาชิกแต่ละรัฐให้แก่องค์การระหว่างประเทศในระดับรัฐบาลและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖

การใช้สิ่งอำนวยความสะดวก

ภายใต้บังคับของบทบัญญัติที่ว่าการใช้สิ่งอำนวยความสะดวกที่จัดตั้งขึ้นและ/หรือเป็นขององค์การ สำหรับโครงการและกิจกรรมต่างๆ ขององค์การ จะไม่ถูกกระทบกระเทือน องค์การจะ

จัดตั้งอำนาจความสะดวกของตนให้รัฐสมาชิกได้ใช้ตามที่ร้องขอ คณะมนตรีจะจัดทำแนวทางและกระบวนการตลอดจนวิธีปฏิบัติซึ่งทำให้รัฐสมาชิกสามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านั้นได้

บทที่ ๑๐ ข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลง

ข้อ ๒๗

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญา

๑. รัฐสมาชิกใดที่ประสงค์จะเสนอให้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญานี้ จะต้องแจ้งให้เลขาธิการทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และเลขาธิการจะต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกทราบถึงการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างน้อยเป็นระยะเวลาสามเดือน ก่อนที่คณะมนตรีจะหารือกันในเรื่องข้อเสนอก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลง คณะมนตรีอาจเสนอข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาให้รัฐสมาชิกก็ได้
๒. การขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญานี้จะต้องได้รับการรับเอาโดยคณะมนตรีโดยฉันทามติ
๓. หลังจากที่มีมติรับเอาข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญานี้แล้ว เลขาธิการจะต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกทุกรัฐทราบอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการรับเอาข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญานั้น โดยขอความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากรัฐสมาชิกตามขั้นตอนภายในของตน
๔. หลังจากที่ได้รับหนังสือแจ้งการยอมรับอย่างเป็นทางการจากรัฐสมาชิกทุกรัฐแล้ว เลขาธิการจะต้องเสนอต่อคณะมนตรีเพื่อทราบและส่งต่อให้รัฐบาลเจ้าภาพ รัฐบาลเจ้าภาพจะต้องแจ้งให้รัฐสมาชิกทุกรัฐทราบถึงวันที่มีผลใช้บังคับของข้อแก้ไขเปลี่ยนแปลงอนุสัญญาภายในสามสิบวันหลังจากวันที่ได้รับการแจ้งการยอมรับจากรัฐสมาชิกทุกรัฐ

บทที่ ๑๑ การให้สัตยาบัน การมีผลใช้บังคับ ฯลฯ

ข้อ ๒๘

การลงนามและการให้สัตยาบัน

๑. อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามจนถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙
๒. อนุสัญญานี้จะต้องอยู่ภายใต้บังคับของการให้สัตยาบันหรือการยอมรับโดยรัฐที่อ้างถึงในวรรค ๑ ข้อ ๙ ของอนุสัญญานี้
๓. สัตยาบันสารหรือสารยอมรับจะต้องมอบไว้กับรัฐบาลเจ้าภาพ

ข้อ ๒๙
การมีผลใช้บังคับ

๑. อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับต่อเมื่อรัฐในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เป็นสมาชิกของสหประชาชาติอย่างน้อยห้ารัฐได้ลงนามในอนุสัญญาฉบับนี้และได้มอบสัตยาบันสารหรือสารยอมรับไว้กับรัฐบาลเจ้าภาพแล้ว
๒. หลังจากที่มีอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับแล้ว รัฐที่ลงนามและอยู่ในระหว่างรอการมอบสัตยาบันสารหรือสารยอมรับ อาจเข้าร่วมในการประชุมที่มีใช้เป็นการประชุมลับในองค์การได้โดยไม่มีสิทธิที่จะออกเสียงลงคะแนน ทั้งนี้ ภายใต้บังคับของแนวทางและกระบวนการที่คณะมนตรีเห็นชอบ

ข้อ ๓๐
การภาคยานุวัติ

๑. หลังจากที่มีอนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับหรือเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาลงนามแล้ว สุดแล้วแต่ว่าระยะเวลาใดเกิดขึ้นภายหลัง รัฐใดตามที่นิยามไว้ในวรรค ๑ ของข้อ ๙ อาจภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้ได้โดยความเห็นชอบเป็นเอกฉันท์ของคณะมนตรี
๒. รัฐที่ประสงค์จะภาคยานุวัติอนุสัญญาฉบับนี้จะต้องยื่นเรื่องอย่างเป็นทางการต่อเลขาธิการ ซึ่งจะทำหน้าที่แจ้งให้รัฐสมาชิกทุกรัฐทราบถึงการร้องขอนั้นอย่างน้อยเป็นระยะเวลาสามเดือนก่อนที่จะเสนอต่อคณะมนตรีเพื่อให้วินิจฉัย
๓. ภาคยานุวัติสารจะต้องมอบไว้กับรัฐบาลเจ้าภาพ

ข้อ ๓๑
การแจ้งให้ทราบ

รัฐบาลเจ้าภาพ จะต้องแจ้งให้รัฐผู้ลงนามและรัฐที่ภาคยานุวัติทุกรัฐทราบถึง

- ก) วันที่ของการมอบสัตยาบันสาร สารยอมรับหรือภาคยานุวัติสารแต่ละฉบับ
- ข) วันที่ของการมีผลใช้บังคับของอนุสัญญาฉบับนี้และของการแก้ไขเปลี่ยนแปลงของอนุสัญญาฉบับนี้
- ค) วันที่ของการถอนตัวของรัฐสมาชิกออกจากอนุสัญญาฉบับนี้

ข้อ ๓๒
การตัดสิทธิ

รัฐสมาชิกใดที่ไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้อนุสัญญาฉบับนี้จะถูกตัดสมาชิกภาพขององค์การตามการวินิจฉัยของคณะมนตรีโดยเสียงข้างมากสองในสาม

ข้อ ๓๓
การถอนตัว

๑. หลังจากที่มีผลใช้บังคับมาเป็นเวลาห้าปีแล้ว รัฐสมาชิกใดที่มีความประสงค์จะถอนตัวออกจากอนุสัญญาฉบับนี้จะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้เลขาธิการทราบล่วงหน้าอย่างน้อยเป็นเวลาหนึ่งปี
๒. เลขาธิการจะต้องรีบแจ้งให้ประธานของคณะมนตรีและรัฐสมาชิกทั้งหมดทราบถึงคำขอถอนตัวของรัฐสมาชิกนั้น และประธานจะต้องเรียกประชุมคณะมนตรีภายใน ๙๐ วันเพื่อพิจารณาว่าจะเห็นชอบกับคำขอนั้นหรือไม่
๓. หลังจากการให้ความเห็นชอบอย่างเป็นทางการต่อการถอนตัวแล้ว รัฐสมาชิกที่เกี่ยวข้องจะยังคงผูกพันที่จะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีทางการเงินส่วนที่ถึงกำหนดของตนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับโครงการ/กิจกรรมที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว และคำบารุงสำหรับปีที่การถอนตัวได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการ
๔. การถอนตัวเช่นนี้จะไม่มีผลกระทบต่อการใช้พันธกรณีตามสัญญาหรือตามความตกลงที่รัฐสมาชิกนั้นและองค์การ ได้ยอมรับไว้ก่อนการถอนตัวของรัฐสมาชิกนั้น
๕. รัฐที่ถอนตัวจากอนุสัญญาฉบับนี้จะคงสิทธิที่ได้รับไปแล้วอันเนื่องจากการเป็นสมาชิกขององค์การ จนถึงวันที่การถอนตัวจากสมาชิกภาพมีผลใช้บังคับ

ข้อ ๓๔
การยุบเลิกองค์การ

๑. องค์การจะถูกยุบเลิก ณ เวลาใดก็ได้โดยความตกลงโดยฉันทามติระหว่างรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์การ
๒. องค์การจะถูกยุบเลิกเช่นกัน หากสมาชิกภาพขององค์การ มีจำนวนรัฐสมาชิกเหลือน้อยกว่าสี่รัฐ
๓. ในกรณีที่มีการยุบเลิกองค์การ คณะมนตรีจะต้องแต่งตั้งหน่วยงานชำระบัญชีอย่างเป็นทางการหนึ่งหน่วยงานเพื่อเจรจากับรัฐสมาชิกซึ่งเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่และสำนักงาน

ต่าง ๆ ขององค์การ ณ เวลาที่มีการชำระบัญชี ที่ปรึกษากฎหมายทั้งหลายขององค์การ จะยังคงปฏิบัติหน้าที่อยู่จนกว่าขั้นตอนการชำระบัญชีจะเสร็จสิ้น

๔. หลังจากการเสร็จสิ้นของขั้นตอนการยุบเลิกองค์การ ทรัพย์สินที่เหลือใด ๆ ก็ตามจะต้องได้รับการจัดสรรแบ่งปันให้กับบรรดารัฐสมาชิกตามสัดส่วนของค่าบำรุงที่รัฐเหล่านั้นได้ชำระแล้ว ในกรณีที่มีการขาดดุล รัฐสมาชิกเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบตามสัดส่วนค่าบำรุงที่มีการประเมินกันไว้ในปีงบประมาณการเงินที่มีการชำระบัญชี

ข้อ ๓๕

การจดทะเบียน

ทันทีที่อนุสัญญาฉบับนี้มีผลใช้บังคับ รัฐบาลเจ้าภาพจะต้องจดทะเบียนอนุสัญญานั้นไว้กับสำนักเลขาธิการของสหประชาชาติตามข้อ ๑๐๒ ของกฎบัตรสหประชาชาติ

เพื่อเป็นพยานในการนี้ ผู้ลงนามข้างทำนองนี้ ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้อง ได้ลงนามอนุสัญญาฉบับนี้

ทำขึ้น ณ กรุงปักกิ่ง สาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่สี่สิบแปด เดือนตุลาคม พุทธศักราชสองพันห้าร้อยสี่สิบแปด เป็นภาษาอังกฤษเป็นต้นฉบับฉบับเดียว

ตัวบทของอนุสัญญาฉบับนี้ได้ทำเป็นภาษาทางการภาษาอื่น ๆ ของรัฐสมาชิกขององค์การ จะต้องได้รับการรับรองความถูกต้องโดยฉันทามติจากรัฐสมาชิกทั้งหมดขององค์การ ตัวบทอนุสัญญาเหล่านั้นจะต้องเก็บรักษาไว้ที่บรรณสารของรัฐบาลเจ้าภาพ ซึ่งจะต้องส่งสำเนาที่ได้รับการรับรองความถูกต้องให้กับรัฐที่ลงนามและรัฐที่ทำการภาคยานุวัติ ทุกรัฐ

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนบังคลาเทศ

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐอินโดนีเซีย

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศมองโกเลีย

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐเปรู

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศไทย

อนุสัญญาฉบับนี้เป็นไปเพื่อ และในนามของ
รัฐบาลประเทศสาธารณรัฐตุรกี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยจะเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยการความร่วมมือด้านอวกาศแห่งเอเชียแปซิฟิก (Convention of the Asia – Pacific Space Cooperation Organization (APSCO)) ที่รัฐบาลแห่งประเทศไทยได้ลงนามเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งตามอนุสัญญานี้ ภาคีอนุสัญญา แต่ละประเทศต้องให้ออกสิทธิและความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาแก่องค์การ บุคคลในคณะเจ้าหน้าที่ขององค์การ และผู้แทนรัฐสมาชิกแต่ละประเทศขององค์การ ดังนั้น เพื่อให้การคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การในประเทศไทยเป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าว และเพื่อให้องค์การเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้